

Uluslararası Hukuk ve Sosyal Bilim Araştırmaları Dergisi
Uhusbad, Cilt 3, Sayı 2, 2021 (1-25)

CİLT 3, SAYI 2

ULUSLARARASI
HUKUK VE SOSYAL
BİLİM
ARAŞTIRMALARI
DERGİSİ

ISSN 2687-2412

UHUSBAD

EDİTÖR

Öğr. Gör. Av. Ergün DİLAVEROĞLU

EDİTÖR YARDIMCILARI

Doç. Dr. Faik TANRIKULU İstanbul Medipol Üniversitesi

Doç.Dr. Gencay KARAKAYA İstanbul Ticaret Üniversitesi

EDİTÖR KURULU

Prof. Dr. Nihat ALAYOĞLU İstanbul Ticaret Odası

Prof.Dr. Berat ÖZİPEK İstanbul Medipol Üniversitesi

Prof.Dr. Atilla YAYLA İstanbul Medipol Üniversitesi

Prof.Dr. Hacı DURAN İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr.Üyesi Elif CESUR İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Dr. Umut ÜZMEZ Bülent Ecevit Üniversitesi

Öğr.Gör. Av. Ergün DİLAVEROĞLU İstanbul Medipol Üniversitesi

YAYIN KURULU

Prof. Dr. Sedat MURAT Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Prof. Dr. Sami ŞENER KTO Karatay Üniversitesi

Doç. Dr. Gencay KARAKAYA İstanbul Ticaret Üniversitesi

Doç. Dr. Faik TANRIKULU İstanbul Medipol Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Abdulkadir AKIL İstanbul Ticaret Üniversitesi

Öğr.Gör. Av. Ergün DİLAVEROĞLU İstanbul Medipol Üniversitesi

BİLİM ve DANIŞMA KURULU

- Prof. Dr. Atilla YAYLA İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Prof. Dr. Bekir Berat ÖZİPEK İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Prof. Dr. Sami ŞENER KTO Karatay Üniversitesi*
- Prof. Dr. Hacı DURAN İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Prof. Dr. Nihat ALAYOĞLU İstanbul Ticaret Odası*
- Prof. Dr. Sedat MURAT Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*
- Prof. Dr. Hasan DİNÇER İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Prof. Dr. Elif NUROĞLU Türk Alman Üniversitesi*
- Prof. Dr. Şevket ÖKTEN Harran Üniversitesi*
- Prof. Dr. Faruk TAŞÇI İstanbul Üniversitesi*
- Doç. Dr. Elif BAYKAL İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Doç. Dr. Serhat YÜKSEL İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Doç. Dr. Mehmet Saim AŞÇI İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Doç. Dr. Faik TANRIKULU İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Doç. Dr. Gencay KARAKAYA İstanbul Ticaret Üniversitesi*
- Doç. Dr. Adem PALABIYIK Bitlis Eren Üniversitesi*
- Dr. Salim ÖZDEMİR Institut für sozialpädagogische-Forschung (ism)
Mainz/Germany*
- Dr. Arzu DİLAVEROĞLU İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Dr. Selman DURAN İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Dr. Melih COŞGUN Nigde Ömer Halisdemir Üniversitesi*
- Dr. Ömer Erdem KOÇAK İstanbul Medipol Üniversitesi*
- Dr. Hakan KALKAVAN İstanbul Medipol Üniversitesi*

Dr. Cengizhan Yıldırım Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Dr. Hakan Kaya Marmara Üniversitesi

Dr. Osman Akgül İstanbul Üniversitesi

Dr. Hüseyin Yılmaz Atatürk Üniversitesi

Dr. Abdulkadir AKIL İstanbul Ticaret Üniversitesi

Dr. Umut ÜZMEZ Bülent Ecevit Üniversitesi

Dr. Lutfiye SÖĞÜTLÜ Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Dr. Philipp Decker Turkish-German University

Mag. Muhammed Ali Uçar Danube University Krems

İÇİNDEKİLER

1. Yapay Zekâ Rekabeti Bağlamında Çin'in Ontolojik Güvenlik Algısı
Araştırma Makalesi

Semih ERDOĞDU.....1-10

2. What the Hegemonic Stability Theory Tell us About; the Test of Covid 19
Derleme

Elif BAYKAL.....11-25

Yapay Zekâ Rekabeti Bağlamında Çin'in Ontolojik Güvenlik Algısı

Semih ERDOĞDU¹

ÖZ

Tarihsel olarak yaşadığı elim olaylar, Batı'nın tahayyülü ve geç modernleşme sürecinin de etkileri birlikte değerlendirildiğinde Çin'in kimlik algısında önemli izler bırakmıştır. Bu makale, ontolojik güvenlik arayışında olan Çin'in devlet rolüne odaklanmaktadır. Araştırmada ilk olarak, Çin'in, yapay zekâ teknolojisinde lider olma hedefine ulaşmak için gerçekleştirdiği eylemlerle, teknolojik üstünlük faktörüne dayalı olarak ABD'ye (Batı'ya) karşı 'meydan okuyucu' ve 'büyük bir ticaret ulusu' kimliğini güçlendirdiği ve başta ABD olmak üzere diğer devletlerle ilişki kurma rutinlerini geliştirerek ontolojik güvenlik arayışı davranışı sergilediği savunulmaktadır. Araştırmada ayrıca, Komünist Devrimle birlikte içeride başlatılan kalkınma hamlesi ve dışarıda yaşanan değişimleri takiben, Çin'in teknolojik gelişmeye dayanan büyük bir ticaret ulusu olarak nasıl ontolojik güvenlik arama çabasına giriştiği ortaya koyulmaktadır. Ontolojik güvenlik arayışı sürecini göstermek için yalnızca Çin'in yapay zekâ stratejisine odaklanılırken, Çin'in başka alanlardaki ontolojik güvenlik arayışlarını farklı şekillerde yönlendirdiği savunulmaktadır. Bu makalenin konusunu oluşturan küresel yapay zekâ rekabetinde Çin'in yerine ilişkin olarak, bu sürecin Çin'in başta ABD olmak üzere uluslararası ortamdaki diğer devletlere göre sahip olduğu konumu algılamasını güvence altına almak için hareket ettiği görülebilir.

Anahtar Kelimeler: Ontolojik Güvenlik, Ulusal Kimlik, Yapay Zekâ, Çin-ABD Rekabeti

China's Ontological Security Perception in the Context of Artificial Intelligence Competition

Abstract

When the sad events that it has experienced historically, the imagination of the West and the effects of the late modernization process are evaluated together, they have left important traces in China's identity perception. This article focuses on the state role of China, which seeks ontological security. In the research, firstly, with the actions taken by China to achieve its goal of being a leader in artificial intelligence technology, it has strengthened its identity as a 'challenger' and 'great trading nation' against the USA (West) based on the factor of technological superiority, and the USA in particular. It is argued that it exhibits ontological security-seeking behavior by developing routines to establish relations with other states, such as The research also reveals how China, as a major trading nation based on technological development, has attempted to seek ontological security, following the development move initiated inside with the Communist Revolution and the changes experienced abroad. While focusing only on China's artificial intelligence strategy to show the process of seeking ontological security, it is argued that China directs the search for ontological security in other areas in different ways. Regarding the place of China in the global artificial intelligence competition, which is the subject of this article, it can be seen that this process acts to ensure that China perceives its position relative to other states in the international environment, especially the USA.

Keywords: Ontological Security, National Identity, Artificial Intelligence, Sino-US Competition

¹ İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Doktora Öğrencisi, semiherdogdu@hotmail.com ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5598-2484>

Makale Geliş Tarihi: 11.07.2021, Makale Kabul Tarihi: 01.12.2021

ARAŞTIRMA MAKALESİ (Research Article)

*Bu makale intihal programında taranmış ve en az iki hakem incelemesinden geçmiştir. (This article has been scanned via a plagiarism software and reviewed by at least two referees).

Doi: 10.51524/uhusbad.969764

1. Giriş

Tarihsel olarak yaşadığı elim olaylar, Batı'nın tahayyülü ve geç modernleşme sürecinin de etkileri birlikte değerlendirildiğinde Çin'in kimlik algısında önemli izler bırakmıştır. Komünist devrimle birlikte sahip olduğu potansiyel gücü kalkınma hamlesinde kullanmakta geri durmayan Çin, 1949'dan günümüze kadar bu gücünü aktif şekilde kullanmaya devam etmiştir. Bu bağlamda, Çin'in söz konusu kalkınma sürecinde teknolojik gelişmeyi ontolojik güvenlik faktörü olarak değerlendirdiğini söylemek mümkündür. Küresel siyasette güçlü bir konumda yer alarak ABD hegemonyasına karşı koyabilmek adına teknolojik üstünlüğe sahip olma isteği, tarihsel olarak Batı'nın sömürgeci geçmişine karşı duyulan öfke ve güvensizlik nedeniyle küresel siyasette güçlü konumda olma çabası, yapay zekâ teknolojisinde ilk yapan ve lider ülke olma gibi markalaşma çabalarına girerek küresel anlamda baskın güç olma isteği ve ABD'nin Güney Çin Denizi'ndeki agresif ve çevreyici tutumuyla birlikte oluşan fiziki güvensizlik kaygılarıyla birlikte ABD'nin bölgedeki varlığının bir beka sorunu olarak algılanması Çin'in teknolojik gelişmeyi ontolojik güvenlik faktörü olarak öncüllemesinin sebepleri olarak değerlendirilebilir. Bu bağlamda söylenebilir ki, spesifik olarak yapay zekâ teknolojisinde ilk yapan ve lider ülke olma gibi kavramların vurgulandığı girişimler ve söylemler Çin'in ontolojik güvenlik düşüncesi ile ilişkilendirilebilir.

Bu makale, ontolojik güvenlik arayışında olan Çin'in devlet rolüne odaklanmaktadır. Araştırmada ilk olarak, Çin'in, yapay zekâ teknolojisinde lider olma hedefine ulaşmak için gerçekleştirdiği eylemlerle, teknolojik üstünlük faktörüne dayalı olarak ABD'ye (Batı'ya) karşı 'meydan okuyucu' ve 'büyük bir ticaret ulusu' kimliğini güçlendirdiği ve başta ABD olmak üzere diğer devletlerle ilişki kurma rutinlerini geliştirerek ontolojik güvenlik arayışı davranışı sergilediği savunulmaktadır. Araştırmada ayrıca, Komünist Devrimle birlikte içeride başlatılan kalkınma hamlesi ve dışarıda yaşanan değişimleri takiben, Çin'in teknolojik gelişmeye dayanan büyük bir ticaret ulusu olarak nasıl ontolojik güvenlik arama çabasına giriştiği ortaya koyulmaktadır.

Bu makalede ontolojik güvenlik arayışı sürecini göstermek için yalnızca Çin'in yapay zekâ stratejisine odaklanılırken, Çin'in başka alanlardaki ontolojik güvenlik arayışlarını farklı şekillerde yönlendirdiği savunulmaktadır. Bu makalenin konusunu oluşturan küresel yapay zekâ rekabetinde Çin'in yerine ilişkin olarak, bu sürecin Çin'in başta ABD olmak üzere uluslararası ortamdaki diğer devletlere göre sahip olduğu konumu algılamasını güvence altına almak için hareket ettiği görülebilir. Aşağıda tartışılacağı üzere, Çin'in Öz-kimlik anlayışının güvenliği, bu kimliği güçlendiren eylemler ve Çin'in yapay zekâ özelinde teknolojik üstünlüğünün küresel olarak tanınması (ve dolayısıyla onaylanması) yoluyla aranır. Birçok akademisyen, genel olarak 'Çin İstisnacılığı' olarak tanımlanan, kapsayıcı ulusal Çin kimliği olarak görülebilecek olgu üzerine tartışma yürütmektedir. Bu kimlik, kendisini Asya'nın merkezi ve doğal lideri olarak gören, devletlerarası ilişkiler ve küresel liderliğe ilişkin batı normlarından ve ideallerinden önemli ölçüde farklı algılanan değerlere sahip bir Çin inşa ederek, ağırlıklı olarak Çin tarihine ve geleneksel değerlere atıfta bulunur (Callahan, 2012). Bu bağlamda makalenin son bölümünde, Çin'in ulusal kimliğinin doğasında var olan ontolojik güvenlik arayışı ve ontolojik güvenlik arayışında önemli bir faktör olarak Çin'in yapay zekâ stratejisi analiz edilecektir.

2. Ontolojik Güvenlik Kavramı

Uluslararası İlişkiler disiplininde yer alan yapısalcı bakış açısı kapsamında, devletlerin eylemlerini anlamak için ulusal kimlik ve kimlik inşalarının analizi gerçekleştirilir. Yapısalcı teoriye göre, kimlikler, devletlerin diğer devletlerle olan etkileşimi yoluyla inşa edilir. Burada devletten ve devlet ile etkileşimde bulunanların eylemlerini çevreleyen beklentileri davranışsal normlar dahilinde tanımlanır. Yapısal güç dengesi ya da varsayılan devlet güvenlik çıkarları tarafından tanımlanmak yerine, "güvenlik kavramları ... benliğin diğeriyle bilişsel olarak ne ölçüde ve nasıl tanımlandığına göre farklılık gösterir" (Wendt, 1992). Bu sosyal normların ve ulusal kimliklerin inşası süreklidir, çünkü süregelen etkileşimler, "belirli kimliklere bağlılık ve belirginliklerin değiştiği, ancak her birinin ulusal kimliğin inşasından kaynaklandığı ve bu süreç içinde yer aldığı bir durumdur. Kimlik, aktörlerin toplu olarak kendileri ve

birbirleri hakkında sahip oldukları teorilere dayanan, aktörün doğası gereği sosyal bir tanımdır” (Wendt, 1992).

Ontolojik güvenlik kavramı, Laing (2010)’in psikanalitik yaklaşımından doğarak Giddens’in (1991) sosyolojik yaklaşımına kadar uzanmış ve 1990’lı yılların sonları itibari ile de uluslararası ilişkiler disiplininin ilgi alanına girmiştir. Ontolojik güvenlik, fiziksel güvenlikten farklı olarak, kişinin kim olduğuna dair, eylemi ve seçimi mümkün kılan ve motive eden öznel duygusuna dayanan benliğin ya da kimliğin güvenliği olarak tanımlanabilir (Laing, 2010). Ontolojik güvenlik araştırmalarının tümünün devlet mekanizmasının kararlarını incelediğini söylemek mümkün değildir. Bir kısım araştırmacı, analiz düzeyi olarak bireyi alarak bireyin ontolojik güvenlik ihtiyacı olduğunu ve güvenlik arayışı içerisinde bulunduğunu savunmakta ve devlet mekanizmasının, kendi vatandaşlarının ontolojik güvenliklerinden sorumlu aktör olarak, onların toplumsal ontolojik güvenlik ihtiyaçlarını gidermek için dış politika kararlarını belirlediğini vurgulamaktadır. Bir diğer grup araştırmacı ise, devleti birey gibi değerlendirerek devletlerin güvenlik araması yaklaşımını fiziksel ve ontolojik güvenlik arayışı olarak ayırarak değerlendirmektedir (Rumelili, 2013). Mitzen (2006)’e göre, ontolojik güvenlik arayışında olan birim her ne olursa olsun, araştırmacılar, analiz düzeyinde yer alan birimin ontolojik güvenlik ihtiyacının devlet düzeyinde oluşan süreçleri, yapılan seçimlerin ve ortaya çıkan sonuçların nasıl yönlendirileceği üzerine düşünmektedir.

Ontolojik güvenlik kavramı, insanın psiko-sosyal ihtiyaçlarını güç ve eylem dinamikleriyle bir araya getiren psikolojik iyilik hali üzerine düşünmesini sağlar. Bir bireyin kimliği, sosyal yapılar da dahil olmak üzere, eylemler ve diğer bireylerle olan ilişkileri aracılığıyla meydana gelen ve devam ettirilen bir sosyal yapı olarak algılanır. Buradan yola çıkarak, ontolojik güvenlik olgusunun arkasında yer alan sezgi, bütün sosyal aktörlerin faillik duygusuna sahip olmak ve onu gerçekleştirebilmek için istikrarlı bir benlik hissine sahip olma ihtiyacıdır. İnsan kendisini zaman içinde bütün ve sürekli bir varlık olarak algılamalıdır. Giddens’a göre, ontolojik güvenlik “çoğu insanın kendi öz kimliklerinin sürekliliğine ve onu çevreleyen sosyal ve maddi eylem ortamlarının sabit oluşuna duyduğu güvendir” (Giddens, 1991). Bu söylemden yola çıkarak ontolojik güvenliğin istikrar hissini ifade ettiğini söylemek mümkündür. Kimliğin sabit olduğu hissedildiğinde ontolojik olarak güvende olunduğu algısı oluşur (Kinnvall, 2007; Browning ve Joenniemi, 2016).

Mitzen (2006) ve Steele (2008), ‘ontolojik güvenlik’ olarak tanımladıkları şeyi birleştirmek için yapısalcı teoriyi daha da geliştirdiler. Bir başka deyişle, ontolojik güvenlik, bir aktörün güvenli ve sürekli bir kimlik deneyimleme ihtiyacını ifade eder. Mitzen (2006) tarafından geliştirilen teori, ontolojik güvenliğin zaman içinde devletler ve onların önemli diğer aktörler arasındaki ilişkilerinin rutinleştirilmesi yoluyla kazanıldığını, bunun da devletlerin nasıl hareket edeceklerini ve karşılığında hangi eylemleri bekleyeceklerini tahmin etmelerine izin verdiğini varsaymaktadır. Devletler, ontolojik olarak güvensiz hale gelmek yerine bu rutin davranışı sürdürmeye çalışacak, bu da kendisinin ve başkalarının eylemlerine dair alışılmadık beklentilerle sonuçlanacaktır. Bu tür bir aşinalık, amaçları araçlarla ilişkilendirmede yetersizlik ile sonuçlanır ve ontolojik olarak güvensizlik durumu devletin çıkarlarını nasıl sürdüreceği konusunda belirsiz bırakır. Ontolojik güvensizliği hafifletmek için bir devletin sergilediği davranış eğer kendi kimliğine ilişkin anlayışını pekiştiriyorsa, devlet kendi fiziksel güvenliğine zarar veren bir davranış sergileyebilir (Mitzen, 2006).

Ontolojik güvenlik kavramı, rutin ve benlik duygusunun düzenlendiği söylemlerde ortaya çıkar. Bu durum, sosyal ve maddi yapılar ile içselleşildiği varsayımına dayanır. Rutinler ve özanlatılar refahın sağlanması için önemli bir yere sahip olduğundan, rutinler ve özanlatılar ile duygusal bağ kurulur ve istikrarsızlaşma düşüncesi oluştuğunda derin bir endişe ortaya çıkar. İstikrarlı durum tehdit altında olduğunda ontolojik güvenlik fark edilir. İçinde yaşanılan sosyal ve fiziksel dünyanın güven veren yönleri tehdit altında olursa, rutinler sürdürülemezse ya da söylemler sorgulanırsa, kim olduğunu bilememe düşüncesi ortaya çıkar. Bunun sonucunda, rutinler yeniden devam ettirilerek ya da daha rahat söylemlere başvurularak güvenlik arayışına girilir (Giddens, 1991). Bu bağlamda değerlendirildiğinde ontolojik güvenlik arayışı, bahse konu aktöre kim olduğunu hatırlatan ve benliğini yeniden üreten eylemlere bilinçli olarak katılmak olarak nitelenebilir (Mitzen, 2006). Bu yönüyle, ontolojik güvenlik arayışı, devlet mekanizmasının seçimlerine yol gösteren sürekli ve kasıtlı bir arayış olarak görülen fiziksel güvenlik arayışından farklıdır.

Eylem, bireyin diğerleriyle rutin etkileşimler yoluyla zaman içinde oluşan kimliğinden doğar. Bireyler, faillik icra edebilmek için öz kimliklerinde istikrar ve sürekliliğe ihtiyaç duyarlar (Zarakol, 2010).

Jennifer Mitzen (2006), devletlerin, uluslararası sistemde benlik ve faillik güvenliğini sağlamak için, ister işbirliğine dayalı ister çatışmaya dayalı olsun, diğer taraflarla rutinleştirilmiş ilişkilere ihtiyaç duyan ontolojik güvenlik arayan aktörler olduğunu vurgulamaktadır. Mitzen (2006), devletlerin güvenlik arayışında oldukları varsayımından hareket ederek “Dış politika sonuçları, ontolojik güvenlik perspektifinden bakıldığında, uluslararası ilişkilerin geleneksel devlet çıkarları bakış açısından tahmin edilebilecek sonuçlardan nasıl sapmaktadır?” ve “dış politikayı ontolojik güvenlik talepleriyle birlikte daha karmaşık duruma getirme süreci nasıl oluşmaktadır?” sorularını sorar ve devletlerin güvenlik arayışlarının geleneksel uluslararası ilişkiler analizlerinin öngördüğünden daha yönlü olduğunu savlar. Temel olarak yapılan güvenlik çalışmalarında araştırmacılar, güvenlik arayışını, şiddeti savuşturmayı ve siyasi yapının bütünlüğünü korumayı amaçlayan maddi ya da fiziksel güvenlik kavramına atıfta bulunmaktadır (Bukh, 2015). Devletin fiziksel güvenliğinden bahsedildiğinde, devletin sınırlarının ve kurumlarının bütünlüğünün korunmasıyla birlikte halkın yaşam güvenliğinin sağlanması da algılanmaktadır. Ontolojik güvenlik ise maddi güvenlikten farklı olarak, benliğin ya da özelliğin güvenliği olarak tanımlanmaktadır (Mitzen, 2006). Ayrıca, devletlerin ontolojik güvenlik arayışı içinde olduklarını varsaymak, zaman içinde farklı karar vericilerin neden benzer davranışlar sergilediklerini anlamak için sosyolojik bir temel sağlar.

Temel bir ihtiyaç olarak değerlendirilen ontolojik güvenlik, aktörlerin kimliklerine algıladıkları tehdit dolayısıyla yaşadıkları belirsizlik durumundan korkmaları önermesine dayanır. Yaşanabilecek bu tarz bir belirsizlik, eylem-kimlik ilişkisini bozarak benlik olgusunu sürdürmeyi güçleştiren eylemde bulunmayı sekteye uğratabilir. Ontolojik güvensizlik, hangi tehlikelerle yüzleşileceğini ve hangilerinin gözardı edileceğini bilememenin acizliğini ifade eder. Ontolojik güvensizlik durumunda, birey enerjisini hayatta kalabilmek için acil ihtiyaçları için harcar. Ontolojik güvenlik ise, bireyin, sosyal yaşantısını yöneten araç-sonuç ilişkisiyle ilgili, kendinden emin beklentileri olduğu zaman oluşan durum olarak nitelenebilir. Ontolojik güvenliğini sağlamış bir aktör, nasıl hareket edeceğini ve nasıl kendisi olacağını gayet iyi bilir (Mitzen ve Larson, 2017).

Steele ise, ontolojik güvenliğin temelini oluşturan şeyin, başka devletlerle olan etkileşimden türetilmekten ziyade, bir devletin ‘biyografik anlatısı’ ile kimliğin arasındaki ilişkiden kaynaklandığını savunmaktadır. Biyografik anlatı, bir devletin bir olaya anlam ve alaka verdiği hikayeleri veya gerekçeleri oluşturur (Steele, 2008: 10) ve bir devletin kendi davranışını refleksif olarak takip ederek inşa edilir. Ontolojik güvensizlik, “bu biyografik anlatı ile öz-kimlik arasında çok fazla mesafe olduğunda” ortaya çıkar ve ikisini yeniden hizalamaya çalışacak davranışın üretilmesini sağlar. Bu anlatı, “eyleyenin eylemlerinin kaynağının ‘ne’ olduğunu refleksif olarak karakterize ettiği hatırlama biçimlerinin toplamını” (Steele, 2008) ve “eyleyenlerin kendi eylemlerini uyguladıkları sosyal ortamları anlamalarını ve bu ortamlarda benliklerini yerleştirmeye çalıştıkları yeri” (Steele 2008) içerir. Steele’e göre, ontolojik güvensizlik hem diğer Devletlerle olan etkileşimler yoluyla hem de “ontolojik güvenlik arama sürecinden kaynaklanan iç diyalektikten” temellenen ulusal kimliğe yönelik içsel değişiklikler yoluyla ortaya çıkabilir. Bu nedenle, ulusal kimliğin yalnızca Devletin başkalarıyla ilişkili olarak tanımlanması olarak değil, aynı zamanda Devletin benliğinin içsel olarak anlaşılması ve bunun sonucunda ortaya çıkan (Ben ve Öteki’nin) davranış beklentileri olarak anlaşılması gerekir (Steele 2008).

3. Çin’in Ontolojik Güvenlik Algısı

Ontolojik Güvenliğin temel unsurları, her biri kimliğin yaratılmasını etkileyen temel güven, rutinleştirilmiş davranış ve anlatılan benliği içerir. Temel güven sistemi, Ontolojik Güvenlik’in hem bireysel hem de uluslararası düzeyde kavramsallaştırılması için hayati öneme sahiptir. Temel güven, bireylerin ve devletlerin alışılmadık koşullara yanıt vermesini sağlar. Temel güven sistemleri, eğer sağlıklıysa, yeni deneyimlerin ve davranışların bireyin dünya anlayışına entegre edilmesine izin verir (Giddens, 1991). Devletlerin, diğer devletlerin yeni politik yaklaşımlarını dikkate almalarına ve uygulamalarına izin veren benzer bir temel güven sistemi bulunmaktadır (Mitzen, 2006). Aynı zamanda var olan bu güven sistemi devlete uluslararası ilişkilerde yeni koşullara uyum sağlama kapasitesini artırır. Çin’in sahip olduğu temel güvenlik sistemi ve rutin davranışlarını anlayabilmek için ulusal kimliğini oluşturan tarihsel koşulları ‘Çin İstisnacılığı’ bağlamında değerlendirmek önemlidir.

Çin’in ontolojik güvenlik algısını değerlendirmek adına Zhang’ın ‘Çin İstisnacılığı’ ile ilgili yapmış olduğu üç farklı tarihsel tezahürü değerlendirmek bu minvalde önem arz etmektedir (Zhang, 2011).

Zhang, Çin İmparatorluğu, Devrimci Çin Halk Cumhuriyeti ve Çağdaş Çin Halk Cumhuriyeti olarak sınıflandırma yaparak Çin'in ulus kimliğini ve Çin İstisnacılığı kavramını analiz etmektedir. İmparatorluk dönemini merkezilik, yardımsever barış yanlısı ve yüce kapsayıcılık, Devrimci Halk Cumhuriyeti dönemini büyük güç olgusu ve ahlakçılık, çağdaş dönemi ise reformist büyük güç, yardımsever barış yanlısı ve uyumlu kapsayıcılık özellikleriyle betimler (Zhang, 2011). Zhang'ın yaptığı analizde, iki önemli yön bulunmaktadır. Bunlardan ilki, Çin'in 'merkezi' ya da 'Orta Krallık' olarak adlandırılan dünyanın ahlaki ve kültürel olarak üstün 'merkezi' olarak tanımlanmasıdır. Çin'in tarihsel olarak sahip olduğu kimlik, çağdaş ulusal kimliğinin en önemli parçasını oluşturmaktadır. Sahip olunan bu kimlik, askeri ve ahlaki açıdan üstün bir ülke – üstün bir lider ve Çin'e hakettiği saygının diğer devletler tarafından gösterilmesi olarak tezahür etmektedir. Çin, ontolojik olarak kendisini dünyanın merkezine konumlayarak tarihsel bir üstün kimlik algısına sahiptir.

'Çin İstisnacılığı'na dayalı yapılan analizlerin dışında Zhang'ın de belirttiği gibi Çin'de yaşanan travmatik tarihsel olayların etkisi de yadsınamaz birer gerçektir. 1839 yılında Birleşik Krallık'la yapılan Afyon Savaşları ile başlayan 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla sona eren Çin'in sahip olduğu gücün düşüş içerisinde bulunduğu 'aşağılama yüzyılı' Çin'in ulusal kimliğinin oluşmasında çok önemli bir tarihsel süreçtir (Zhang, 2011). 20 yüzyılın başları itibarıyla emperyalist devletler ve yozlaşmış yerel elitler eliyle Çin'in bölünme ve sömürülme sürecinin neticesinde Çin ulusal kimliğini etkileyen önemli sonuçlar oluşmuştur. Emperyalist devletlerin Çin üzerinde hakimiyet kurarak sömürü politikası izlemeleri gibi travmatik bir dönemi yaşamış olması, ilerleyen dönemlerde Çin'in dış politika oluşturma ve kalkınma süreçlerinde belirlediği stratejilerde adalet ve eşitlik gibi kavramların değişilmez ilkeler olarak benimsenmesi ve ahlaki açıdan üstün bir ulus olarak kimliğinin oluşmasına önemli katkıda bulunmuştur.

Çin'in kimlik algısına dayalı ontolojik güvenlik arayışları ile ilgili olarak dönem dönem değişen tutumu birçok araştırmacı tarafından analiz edilmiştir. Algılanan kimlik ile Çin'in ontolojik olarak güvensiz duruma gelme olasılığına karşı, diğer devletlere kıyasla sahip olduğu farklılıklar ortaya çıktıkça Çin'in eylemlerinin değiştiği ve güvenli bir benlik duygusunu sürdürme zeminine sahip olduğu söylenebilir. Soğuk Savaş'ın ardından Çin'in yenilenmiş bir büyük güç olarak dünya sahnesine çıkması ile birlikte Çin kimliği, büyük bir güç olarak yeniden küresel siyasete önemli bir aktör olarak katıldı. Çin ülkeler arasında karşılıklı fayda sağlayan bir büyüme modelini benimseyerek, kendisini tarihsel olarak batılı devletlerden ayıran özelliklere dayalı, yeni düzen sağlayıcı büyük bir güç olarak tanımlamaya başladı. Buna bağlı olarak ortaya çıkan bu yeni durumda, Çin'i askeri güç üzerine inşa edilmiş bir ulus olarak değil yeni dönemde benzersiz niteliklere sahip bir bilgi üreticisi devlet olarak değerlendirmek önemlidir. Yapılan bu kavramsallaştırmada Çin'in dış politikasını yaşadığı tarihsel zorluklardan yola çıkarak çatışmaları, son çare olarak değerlendireceği fikrinin bilinç altında yatan düşünce olduğu söylenebilir. Bir diğer düşünce ise uyumlu kapsayıcılık ya da farklılıklarla uyum içerisinde olma kavramlarının, Çin'in uluslararası toplumla daha fazla bütünleşmesini vurgulamasıdır. Çin'in aralıksız süren ekonomik genişlemesi ve teknolojik atılımları yükselen ulusal kimlik kavramsallaştırması ile birlikte daha uyumlu bir hale geldi. 90'ların ortaları itibarıyla şimdiye kadar bahsedilen özellikleri bağlamında değerlendirilen Çin'in kimlik algısı, 21. yüzyılda kendisini yeni bir güvenlik politikası içerisinde bulmuştur.

Bahse konu yeni güvenlik algısının gelişimi, temel olarak Çin'in ulusal kimlik meselesi ile doğrudan bağlantılı olarak değerlendirilmiş ve bu durum önemli politik süreçlerde baskın faktör olarak ortaya çıkmıştır. Bu minvalde uluslararası toplumdan izole edilmiş yalnızlaşmış bir Çin algısının yerine, önemli bir güç olarak uluslararası topluma güçlü şekilde entegre olmuş bir Çin algısı yerleşmiştir. Zhang'a göre Çin'in güvenlik algısının ve belirlediği politikaların asıl amacı dünya barışını korumak ve ortak kalkınmayı teşvik etmektir. Bu bağlamda asya kıtasının doğal lideri olarak Çin ulusal kimliğinin meydana gelişi, Rozman'ın da belirttiği üzere dünya düzenine barışçıl bir şekilde dahil olma çabasına dayalıdır. Batının küresel siyaseti belirleyen merkezi bir konumda yer alması, Çin'in siyasi sisteminin değerlerini ve ideolojisini değiştirmesi gerektiği anlamına gelmektedir (Rozman, 2011). Çin'in sahip olduğu güvenlik algısında yaşanan bu değişimin, sahip olduğu baskın kimlikle çatışması Çin'in ontolojik güvenlik arayışı davranışı sergilemesi ile ilgili olarak önemli bir göstergedir. Burada Çin'in eylemleri ile ilgili olarak ortaya çıkan fikirsiz anlatı bağlamında ihtilaf içerisinde bulunduğu devletlere yönelik eylemlerinin uzlaşmacı bir yöne doğru evrildiğini söylemek mümkündür.

3.Yapay Zekâ Teknolojisi ve Çin'in Ontolojik Güvenlik Algısı

Çin'in sahip olduğu kimlikle ilişkili olarak, büyük bir kara parçası üzerinde hakimiyet sağlamak, sahip olduğu büyük nüfusu beslemek ve kontrol etmek ve tarihsel düşmanlara karşı ülke güvenliğini sağlamak öncelikli hedefleri olmuştur. Bununla birlikte köklerinden gelen büyük güç olma arzusu 1949 yılında komünist devrimle kurulan yeni devletin de itici güçlerinden olmuştur. Çin için büyük güç olma arzusunu gerçekleştirebilmek adına ekonomik ve askeri kapasiteyi arttırmak en önemli faktörler olmuştur. Bu bağlamda, bilim ve teknoloji Çin'in stratejik hedeflerine ulaşmasında temel etken olarak değerlendirilmiştir.

Çin'in Batı'dan algıladığı güvensizlik ve bölgesel güç mücadelesinde hakim konumda olma çabası, teknolojik üstünlüğü elde edebilmek adına toplum nezdinde bir seferberlik politikası bağlamında yürütülmüştür. Mao döneminde başlayan kalkınma seferberliğine yönelik teknoloji başta olmak üzere birçok alanda kapasite artırıcı faaliyetlerde bulunulmuştur. Bahse konu girişimler Deng Xiaoping döneminde de 'Reform ve Açılım' politikası ile birlikte artarak devam etmiştir (Wu, 2001). Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte ABD'nin küresel siyasette baskın güç oluşu ve dünya düzeninin tek kutupluluğa doğru evrilişi Çin gibi tarihsel olarak büyük güç olma hedefine sahip bir devlet için bir güvenlik riski oluşturmaktadır. 21. yüzyıl itibariyle hem ekonomik hem askeri hem de teknolojik kapasitesini oldukça arttıran Çin'in hızlı yükselişi, uluslararası düzende yeni dengelerin oluşması adına önemli bir sürece girildiğinin habercisi oldu.

2000'li yılların başlarından itibaren yapay zekâ teknolojisine artan ilgi; derin öğrenme, makine öğrenmesi gibi yeni tekniklerin kullanılmaya başlanması; devlet, özel sektör ve akademik camia ile beraber toplumsal düzeyde ilginin de artışıyla birlikte yapay zekâ stratejisi stratejik bir konuma gelmiştir (Ermağan, 2021). 50'den fazla devletin yapay zekâ stratejisi belirlediği bu süreçte Çin, küresel anlamda yapay zekâ liderliğini elde etmeyi ontolojik güvenlik algısıyla hareket ederek hedeflemiştir. ABD ile birçok alanda giriştiği rekabet, teritoryal olarak ABD tarafından çevrelendiği hissiyle birlikte değerlendirildiğinde, stratejik olarak yapay zekâ teknolojisinde ilk yapan olma, lider ülke olma avantajı ve markalaşmanın Çin için hayati bir öneme sahip olduğunu söylemek mümkündür.

2016 yılında Google DeepMind ekibi tarafından geliştirilen AlphaGo adlı yapay zekâ programının Go oyununda Koreli dünya şampiyonu Lee Sedol'ü yenmesi dünya çapında etki yarattı ve yapay zekâ teknolojisine olan kamuoyu ilgisini dikkat çekici düzeyde arttırdı (Boroweic, 2016). Söz konusu olay her ne kadar Batılı ülkelerde de önemli bir ilgi artışı yaratsa da asıl etkiyi Çin üzerinde yarattı. Bu olayı Çinli hükümet yetkilileri bir 'Sputnik Anı' olarak nitelendirdi (Lee, 2018). Çin'de yapay zekâ çalışmaları AlphaGo'nun bu tarihi başarısından sonra farklı bir boyuta geldi. 2017 yılı itibariyle 'Yeni Nesil Yapay Zekâ Geliştirme Planı'nın (State Council, 2017) yayınlanması Çin'in yapay zekâ teknolojisi ile ilgili stratejik bir konum belirlediğinin en önemli göstergesi oldu. Uluslararası rekabet, ekonomik büyüme ve sosyal yönetim alanlarına odaklanan 'Yeni Nesil Yapay Zekâ Geliştirme Planı' Çin'in stratejik olarak küresel rekabette söz sahibi olmasını sağlayacak bir dönüşüm politikası olarak değerlendirilebilir. Belirlenen plana göre, 2020 yılına kadar Çin, diğer büyük güçlerle rekabet gücünü korumayı ve yapay zekâ geliştirme ortamını optimize etmeyi, 2025 yılına kadar, temel yapay zekâ teorisinde 'büyük bir atılım' elde etmeyi ve bazı uygulamalarda dünya lideri olmayı ve son olarak 2030'a kadar, yapay zekâ için dünyanın inovasyon merkezi olmayı hedeflemektedir (State Council, 2017). Çin'in bu stratejik yönelimi, ilk yapan olma ve yapay zekâ liderliği gibi önemli tanımlamaları elde etmek adına itici bir güç olarak görülebilir.

Yeni Nesil Yapay Zekâ Geliştirme Planı'nda, yapay zekânın uluslararası rekabetin yeni bir odak noktası haline geldiği ve "yapay zekânın geliştirilmesinin ... ulusal rekabet gücünü artırmak ve ulusal güvenliği korumak için önemli bir strateji olduğu" belirtilmektedir (State Council, 2017). Çin'in, askeri kapasitesinde sıçrama gerçekleştirebilmesi için yapay zekânın sunduğu stratejik fırsatları kullanması gerektiğini vurgulanmaktadır. Çin, geleneksel silah teknolojisinde ABD'yi geçmek yerine, yapay zekâ temelli askeri teknolojilerde radikal atılımlar yapmayı ABD'yi geçmek için bir fırsat olarak görmektedir. Çin'in askeri stratejisinde, ABD hegemonyasına meydan okumak için teknolojik kapasiteyi kullanma girişimleri 1990'ların sonlarından itibaren sürmektedir. Çin, ABD ile doğrudan rekabet etmek yerine, olası bir savaşta kritik bir avantaj ve barış zamanında güvenilir bir caydırıcılık sağlayabilecek asimetrik yetenekler geliştirmeye çalışmaktadır (Blasko, 2011). Bu stratejiyle, savaşta inisiyatifi ele geçirmek için

düşmanların zayıflıklarına karşı alışılmışın dışında teknolojileri kullanmayı amaçlanmaktadır (Peng ve Yao, 2005).

Çin için stratejik öneme sahip teknolojik alanların güçlendirilmesi 2025'e kadar kritik bir önceliğe sahiptir. Devletin stratejik silah teknolojisi geliştirmek gibi belirli hedeflere ulaşmak için ulusal kaynakları harekete geçirmesi olarak tanımlanan 'bütün ulus (juguo tizhi)' sistemini hayata geçirmesi, Çin'in çekirdek teknolojilerde atılım yapma konusunda sahip olduğu isteği göstermektedir (Hu ve Jefferson, 2008). Bu bağlamda 'Bilim ve Teknoloji Yoluyla Çin'i Geliştirme Eylemleri' adlı planın hazırlanması Çin'in yapay zekâ başta olmak üzere bir çok teknolojik alanda öncü ülke olma yolundaki kararlılığını perçinlemektedir. Hazırlanan plan çerçevesinde Çin'in sahip olduğu inovasyon sistemleri optimize edilip yeniden düzenlenmektedir. Bununla birlikte, 2025 yılına kadar yapay zekâ, kuantum bilgisi, fotonlar ve mikro-nano elektronik, ağ iletişimi, biyotıp ve modern enerji sistemleri gibi alanlarda bir dizi ulusal laboratuvar kurmayı hedeflemektedir (Kaja vd., 2021).

Şimdiye kadar bahsedilen kapsamlı stratejik plan ve eylemlerin dışında Çin'in ABD'yi geçme arzusu, Çinli siyasi ve askeri liderlerinin açıklamalarında da oldukça sık vurgulanmaktadır. Başkan Xi Jinping 2018'de yaptığı bir açıklamada Çin'in bir sonraki teknolojik ve endüstriyel devrimde ülkenin geleceğini güvence altına almak için yapay zekâ geliştirmesi, kontrol etmesi ve kullanması gerektiğini söyledi (Xin ve Chi-yuk, 2018). 2021 yılında yaptığı bir başka açıklamada ise küresel ekonomide artan korumacılık, küresel tedarik zincirindeki hızlı değişiklikler ve Covid-19 pandemisinin ardından artan belirsizlikler nedeniyle Çin'in teknolojik darboğazlarla mücadele çabalarını hızlandırması ve yapay zekâ, yarı iletkenler, kuantum teknolojisi, yaşam bilimi ve enerji gibi kilit alanlarda atılımlar yapması gerektiğini söyledi (Feng, 2021). Xi Jinping yaptığı bir başka açıklamada "ülkenin bilim ve teknoloji söz konusu olduğunda kendi kendine yetme çabalarını hızlandırması gerektiğini", Çin'in bilimsel ve teknolojik bağımsızlığının "ulusal kalkınma için stratejik bir hedef" olarak görülmesi gerektiğini vurguladı. Ayrıca "bilimsel ve teknolojik gelişme, küresel bilim ve teknoloji sınırlarını hedeflemeli, ana ekonomik savaş alanlarına hizmet etmeli, ülkenin önemli ihtiyaçlarını karşılamaya çalışmalı ve insanların yaşamına ve sağlığına fayda sağlamalıdır" dedi. Aynı zamanda, ülkenin bilim ve teknolojiye küresel bir lider olma hedefini yineleyerek, Parti Merkez Komitesinin "bilim ve teknolojiye bir dünya gücü inşa etme stratejik hedefini sıkıca kavradığını ve küresel teknolojik gelişme fırsatlarını temel bir misyon olarak benimsediğini" söyledi (Houweling, 2021). Başkan Xi Jinping'in açıklamaları da ortaya koymaktadır ki, teknolojik gelişmeyi sürdürmek ve yapay zekâ teknolojisinde lider olmak, Çin'in ulusal güvenliğini sağlamak ve korumak adına önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir.

Başkan Xi'nin açıklamaları ile birlikte değerlendirildiğinde Çin'in, gelişmekte olan alanlarda kalıcı veya geniş teknolojik avantajlar elde ederek, Çinli firmaların ülke dışında tekel gücüne sahip olmalarını, küresel teknoloji standartlarını kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmelerini ve gelirlerini artıran, veri havuzlarını genişleten ölçek ekonomilerinin oluşmasını sağlamayı hedeflediğini söylemek mümkündür. Çin ayrıca yapay zekâ temelli ürünlerin, telekom ekipmanlarının, bulut ağlarının ya da dijital ödeme sistemlerinin yalnızca Çin yapımı diğer ekipmanlarla uyumlu olmasını sağlayarak, kalıcı bir teknolojik avantajı ticari bir avantaja dönüştürme çabasıdadır. Söz konusu bu davranış teknik standartların ayrılmasıyla sonuçlanacaksa, Çin liderliğindeki bir standardizasyon birçok rakip ülkede gelecekte oluşabilecek ekonomik fırsatları sınırlayıcı etki yaratma potansiyeline sahiptir. Burada Çin'in elde edeceği üstünlük, Çin'in ekonomik kalkınmasına katkı sağlayacağı ölçüde ulusal güvenliğini tesis etmede de önemli fırsatlar sunmaktadır.

Yapılan tüm bu girişim ve söylemlerin temelinde Çin'in ontolojik güvenlik algısının bulunduğu söylemek olasıdır. Ekonomik büyümeyi önceleyen bir politik yaklaşımı uzun süre devam ettirdikten sonra, özellikle teknolojik atılımların giderek artması ve dışa bağımlılığın giderek azalması, Çin'i uluslararası rekabette önemli bir pozisyona taşıdı. Çin'in birçok alanda rekabet içerisinde olduğu ABD'nin, hamlelerini öngörebildiği ölçüde ona göre pozisyon alarak stratejik davranış sergiliyor oluşu, yapay zekâ alanında da kendini göstermektedir. Bu tutum, Çin'in ontolojik güvenlik düşüncesiyle hareket ettiğini ve ABD'ye karşı hamle avantajı ve üstünlük elde edebilmek adına belirli politikalar oluşturduğunu göstermektedir.

Sonuç

Tarihsel olarak, teknolojik ilerlemeler toplumların bilgi kapasitelerini artırdı ve teknolojik ilerlemelerin ekonomik faydaları zaman içinde yayıldı. Ancak günümüzde geliştirilmekte olan yeni nesil teknolojilerin toplum, devlet ve birey düzeyindeki etkileri, daha çarpıcı sonuçlar doğurmaktadır. Geçmişten günümüze otomobil, nükleer enerji, bilgisayar, yarı iletkenler ve akıllı telefonlar dahil olmak üzere bir çok teknolojik ürünün üretimi ülkeler arasında yayılarak daha rekabetçi bir ortam ve geniş bir pazar oluştu. Bununla birlikte, gelişmekte olan dijital çağda, ilk yapan olma avantajına sahip devletlerin, yapay zekâ ve kuantum hesaplama gibi alanlarda üstünlük sağlamaları, belirli pazarlara hızla hükmetmeleri ve uluslararası rekabeti kendi lehlerine olacak şekilde düzenlemeleri olasıdır.

Çin'in yapay zekâ teknolojisine çok boyutlu bir stratejik anlam yüklemesini, Steele'nin ortaya koyduğu gibi, bir devletin 'biyografik anlatısı' ile kimliği arasındaki ilişkiden kaynaklanan ontolojik güvenlik düşüncesiyle açıklamak mümkündür. Çin'in tarihsel olarak teknolojik gelişmeleri her daim önceleyen bir politika belirlemesi ve tarihsel süreçte yaşadığı elim olayların ulusal kimliğini oluşturan yapılar üzerindeki etkileri de göz önüne alındığında yapay zekâ teknolojisinde ABD ile neden rekabet ettiğini oldukça açık biçimde göstermektedir. Çin, yapay zekâ liderliği hedefine ulaşmak için sergilediği tutumla, teknolojik üstünlüğe dayalı olarak ABD ile çok boyutlu bir rekabete girerek ekonomik gücüyle birlikte ABD'ye karşı stratejik avantaj elde etmeyi hedeflemektedir. Bununla birlikte, Çin'in sahip olduğu 'büyük ticaret ulusu' kimliğini güçlendirerek başta ABD olmak üzere diğer devletlerle olan rutin ilişkilerini geliştirerek ontolojik güvenlik arayışı davranışı sergilediğini söylemek mümkündür.

Çin, yapay zekânın gelişimi ve yönetimi konusundaki uluslararası tartışmada merkezi bir aktördür. Çin'in yapay zekâ politikalarının gelişimini şekillendiren iç ihtiyaçlarını, uluslararası arenadaki emellerini ve etik kaygılarını anlamak önemlidir. Bütün bunları sadece dışsal olarak Batılı bir perspektiften değil, aynı zamanda içsel olarak bir Çin perspektifinden anlamak da önemlidir. Çin'in kimlik algısına dayalı ontolojik güvenlik arayışları ile ilgili olarak sergilediği tutum, algıladığı kimlik ile ontolojik olarak güvensiz duruma gelme ihtimali göz önüne alındığında, diğerlerine nazaran sahip olduğu farklılıklar ortaya çıktıkça davranışlarının değiştiği ve güvenli bir benlik duygusuyla hareket ettiği düşünülmektedir. Son tahlilde yapılan analizler neticesinde, yapay zekâ teknolojisinde yaşanan küresel rekabetin başat aktörlerinden olarak Çin'in izlediği yol haritasının ulusal güvenlik arayışlarından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Tarihsel olarak sahip olduğu ulusal kimliğinden gelen güç ve algılamalar Çin'in yapay zekâ serüvenini ortaya koymaktadır.

BEYANLAR

Hakem Değerlendirmesi : Dış bağımsız.
Çıkar Çatışması : Yazar tarafından çıkar çatışması bildirilmemiştir.
Finansal Destek : Yazar bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

KAYNAKÇA

- Blasko, D. J. (2011). “ ‘Technology Determines Tactics’: the relationship between technology and doctrine in Chinese military thinking“. *J Strat Stud*, 34(3), 355–381.
- Borowiec, S. (2016). “Google’s AI machine v world champion of ‘Go’: everything you need to know“. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/technology/2016/mar/09/googles-ai-machine-v-world-champion-of-go-everything-you-need-to-know> (28.06.2021).
- Browning, C. ve P. Joenniemi. (2016). “Ontological Security“. *Self-articulation and the Securitization of Identity, Conflict and Cooperation*, 52 (1), 31-47.
- Bukh, A. (2015). “Shimane Prefecture, Tokyo and the territorial dispute over Dokdo/Takeshima: regional and national identities in Japan“. *The Pacific Review*, 28(1), 47–70.
- Callahan, W. A. (2012). “Sino-speak: Chinese Exceptionalism and the Politics of History“. *The Journal of Asian Studies*, 71(1), 33–55.
- Ermağan, İ. (2021). Worldwide Artificial Intelligence Studies with a Comparative Perspective: How Ready is Turkey for This Revolution? *Artificial Intelligence Systems and the Internet of Things in the Digital Era, Proceedings of EAMMIS 2021*. (Ed. Abdalmuttaleb M. A. Musleh Al-Sartawi, Anjum Razzaque ve Muhammad Mustafa Kamal). s. 500-512. Springer.
- Feng, C. (2021). “Chinese President Xi Jinping seeks to rally country’s scientists for ‘unprecedented’ contest“. *South China Morning Post*. <https://www.scmp.com/news/china/politics/article/3135328/chinese-president-xi-jinping-seeks-rally-countrys-scientists> (29.06.2021).
- Giddens, A. (1991). *Modernity and self-identity: Self and society in the late modern age*. Stanford University Press.
- Houweling, E. (2021). “Xi Jinping orders China to become more self-reliant in technology“. *Verdict*. <https://www.verdict.co.uk/xi-jinping-orders-china-to-become-more-self-reliant-in-technology/> (29.06.2021).
- Hu, A. G. ve G. H. Jefferson. (2008). Science and technology in China. *China’s great economic transformation*. (Ed. L. Brandt ve T. Rawski). s. 286-336. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kaja, A., S. Stein ve T. Xiang. (2021). “China’s 14th Five-Year Plan (2021-2025): Signposts for Doing Business in China“. *Global Policy Watch*. <https://www.globalpolicywatch.com/2021/04/chinas-14th-five-year-plan-2021-2025-signposts-for-doing-business-in-china/> (30.06.2021).
- Kinnvall, C. (2007). *Globalization and religious nationalism in India: The search for ontological security*. Routledge.
- Laing, R. (2010). *The divided self: An existential study in sanity and madness*. Penguin UK.
- Lee K. F. (2018). *AI superpowers: China, Silicon Valley, and the new world order*. Boston: Houghton Mifin Harcourt.
- Mitzen, J. (2006). “Ontological security in world politics: state identity and the security dilemma“. *European Journal of International Relations*, 12(3), 341-370.
- Mitzen, J. ve K. Larson (2017). Ontological security and foreign policy. *Oxford Research Encyclopedia of Politics*. <https://oxfordre.com/politics/view/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e-458> (28.06.2021).
- Peng G. ve Y. Yao (Eds). (2005). *The science of military strategy*. Beijing: Military Science Publishing House.
- Rozman, G. (2011). “Chinese national identity and its implications for international relations in East Asia“. *Asia-Pacific Review*, 18(1), 84-97.
- Rumelili, B. (2013). Identity and desecuritization: The pitfalls of conflating ontological and physical security. *Journal of International Relations and Development*, 18(1), 52–74.
- State Council. (2017). “Notice of the New Generation Artificial Intelligence Development Plan.” http://www.gov.cn/zhengce/content/2017-07/20/content_5211996.htm. (30.06.2021).
- Steele, Brent J. (2008). *Ontological Security in International Relations: Self-identity and the IR State*. Oxford: Routledge
- Wendt, A. (1992). Anarchy is What States Make of it: The Social Construction of Power Politics. *International Organization*, 46(2), 391–425.
- Wu, B. (2001). The Chinese Security Concept and its Historical Evolution. *Journal of Contemporary China*, 10(27), 275–283.
- Xin, Z ve C. Chi-yuk. (2018). “Develop and control: Xi Jinping urges China to use artificial intelligence in race for tech future“. *South China Morning Post*. <https://www.scmp.com/economy/china-economy/article/2171102/develop-and-control-xi-jinping-urges-china-use-artificial> (1.07.2021).
- Zarakol, A. (2010). Ontological (in) security and state denial of historical crimes: Turkey and Japan. *International relations*, 24(1), 3-23.

Zhang, F. (2011). The Rise of Chinese Exceptionalism in International Relations. *European Journal of International Relations*, 19(2), 305–28.

What the Hegemonic Stability Theory Tell us About: the Test of Covid-19

Elif BAYKAL¹

Abstract

Covid-19 pandemic is a crisis differing from other crises in many ways since it involves a combination of a global health crisis and a socioeconomic crisis, affecting many individuals. The Covid-19 pandemic has been detrimental both in economic and political terms even changing the world's hegemonic order. Before the Covid-19 crises, the world order has already started changing but the pandemic has accelerated this transition process. The struggle with the pandemic has become a tool for power maximization. Hence the world witnessed a power struggle between the previous hegemon and emerging powers during the pandemic. In this paper, first of all hegemonic stability theory has been elaborated in details and than the expected post-pandemic hegemonic structure has been discussed.

Keywords: Covid-19, Hegemonic Stability Theory, Hegemonic Order, International Order.

Hegemonik İstikrar Teorisi Bize Ne Anlatıyor: Covid-19 Sınavı

Öz

Covid-19 pandemisi, küresel bir sağlık krizi ile bir sosyoekonomik krizin birleşimini içerdđđ ve birçok kişiyi etkilediđđ için diğer krizlerden birçok yönden ayrılan bir krizdir. Covid-19 pandemisi, dünyanın hegemonik düzenini bile değiştirerek hem ekonomik hem de siyasi açıdan zararlı olmuştur. Covid-19 krizlerinden önce dünya düzeni değişmeye başlamış ama pandemi bu geçiş sürecini hızlandırmıştır. Salgınla mücadele, güç maksimizasyonu için bir araç haline gelmiştir. Dolayısıyla dünya, salgın sırasında önceki hegemonya ile yükselen güçler arasında bir güç mücadelesine tanık olmuştur. Bu bildiride öncelikle hegemonik istikrar teorisi ayrıntılarıyla ele alınmış ve ardından pandemi sonrası beklenen hegemonik yapı tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hegemonik İstikrar Teorisi, Hegemonik Düzen.

---

¹ Doç.Dr., İstanbul Medipol Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, enarcikara@medipol.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-4966-8074>

Makale Geliş Tarihi: 10.09.2021, Makale Kabul Tarihi: 31.12.2021

Derleme (Compilation)

*Bu makale intihal programında taranmış ve en az iki hakem incelemesinden geçmiştir. (This article has been scanned via a plagiarism software and reviewed by at least two referees).

Doi: <https://doi.org/10.51524/uhusbad.993970>

Introduction

The Covid-19 is an infectious illness that is considered among the most pervasive health problems of recent decades maintaining its full effect and has continued longer than initially expected (Silahtaroglu, Baykal and Abid, 2020: 280). It has been a great problem for governments leading to great panic and anxiety (Baykal, 2020a: 68). It has also been the most significant test of the international system after the prominent financial crisis in 2008 (Busby, 2020:1). Preventive health measures that have been adopted to combat with Covid-19 have made it more difficult to continue with daily life (Baykal, 2020b:18). The pandemic has demaged the political, social and economic order of the world (Baykal, 2020c). According to various strategist the new geopolitical order is expected to give way to an important rise of China and decline of the US that will have far-reaching results for many countries (Hussain, 2021: 5).

Actually, up to now every major crisis has brought with it forces playing a very significant role in triggering the transformations in the current situation (Hussain, 2021: 5). In the Covid-19 example, the rapid disperison of the illness has led to great panic and anxiety causing many societal and psychological problems (Baykal, 2020a: 18). In fact, the pandemic has compelled myriad nations to reevaluate their actions in the international system. Before the pandemic, international order has already started changing due to to the interaction of many factors including the rise of protectionist trends, anti-globalization tendencies, erosion of faith in multilateralism, and ultra-nationalist and populist movements (Hussain, 2021: 5). The pandemic was a curse for many nations but can be considered as an opportunity for some countries like China that triggered its aggressive actions in its lneighbourhood to make them accept China's demands (Hussain, 2021: 7). For instance; taking advantage of the Covid-19, China made swift border incursions in Ladakh area of India which lead to deterioration of bilateral relations between the two neighbours (Hussain, 2021: 7). In this study, the changes in the world hegemonic system during the covid-19 pandemic period will be held in details and the new situation in the America-China binary relationship will be discussed in the light of the theory of hegemonic stability.

Hegemony

The concept of hegemony has its roots in the Greek word *hēgemonía*, that connotates leadership and rule (Schmidt, 2018). The Cambridge Dictionary explain the concept of hegemony as the being the strongest and most powerful thus, being competent of controlling others. In other words, the term refers to the twin propositions of dominant power and leadership (Schmidt, 2018). Hegemon powers are inclined tend to exert power over others (Nexon and Neumann, 2018). Actually, the hegemon is the most powerful and important actor regarding its assets. Others consider hegemonic power as something about social control, wherein the hegemon designates the rules of the game (Mastanduno, 2019:481). Hegemons mostly do not have the potential to completely redesign international order. They are inclined to emerge in pre-existing social domains, and rarely, have the potential to redesign these domains completely (Nexon and Neumann, 2018).

In fact, the debate regarding hegemony revolves around domination and leadership (Clark, 2011:18). According to Schmidt (2018) hegemony encompasses a relationship between a dominant group and other groups weaker than it. Those emphasizing domination mostly associate hegemony with material capabilities whereas those emphasizing leadership claim that

hegemony is about benevolent and paternalistic acts. Hegemons are effective powers exercising a dominant leadership role in international domain creating order in line with their own interests. Hegemons have highly asymmetric military and economic capabilities; enabling them to shape other fields like culture, diplomacy, economics, and sports (Nexon and Neumann, 2018). The hegemonic order mostly remains stable up to the point the system experiences a power transition. In those kind of transitions either dominant powers adjust to the new order or the order lives a power-transition strife.

Within the realistic literature regarding hegemony, we can witness an inclination to associate hegemony with unipolarity. In unipolar systems only one predominant state is prevalent whereas in multipolar systems there are counterbalancing powers (Schmidt, 2018). According to this view, the stronger the hegemon state, the more entrenched its dominance (Brooks and Wohlhorth, 2008: 48). On the one hand, according to institutionalists liberal approach to hegemonic powers, the hegemon should defend and expand its power in the multilateral order by integrating rising powers into international organizations (Viola, 2020: 28).

Hegemonic Stability Theory

Hegemonic stability theory assumes that the existence of a single dominant power in international domains lead to desirable outcomes for the whole World (Belic and Miklosi, 2020:2). Hegemonic-order theory emphasizes relationships of asymmetrical power and legitimate consent (Mastanduno, 2019:479). The hegemonic stability theory explains international political economy trends since 1945 (Webb and Krasner, 1989:183). The main assumption of the hegemonic stability theory is the fact that the distribution of power among different countries is the main factor determining the features of the international economic system (Webb and Krasner, 1989:183).

The theory is related to two distinct traditions that explains the inherent the stability of hegemonic systems. Kindleberger who is known as a liberal economist affected from the game theory, explains the world with a 'logic of collective goods'. He claims that international economic stability created collective, good, since all nations benefit from it. However, contribution of developing states to collective good is limited. Hence, in a world of small and medium-sized countries, stability is only possible if there is a hegemon providing the public good (Webb and Krasner, 1989:183). According to Li et al. (2020) countries with superior economic and political power can use this power as a reward or punishment technique to exert leverage over trade, finance, aids, grants, and impacts on less developed countries. Actually, ever increasing economic interdependence triggered the critical effect of hard power in the economy.

The theory advocates that international stability can occur most probably incase there is a single dominant state. It is the most famous approach among American political scientists regarding features of economic relations among the advanced capitalist states after 1940s. The basic assumption of the hegemonic stability theory is the belief that the distribution of power among different countries is the most important factor explaining the structure of the international system. The theory is based on the principle of 'balance of power' (Grundy, 2012). Hence, in order to create a stabile international order one unique dominant power is required. A hegemonic distribution of power is significant for establishing a stable, open international economic system that encompasses the whole world (Webb and Krasner, 1989). The theory suggest that ever lasting cycles of the rise and decline of dominant powers contributes to an order in the international politics (Nexon and Neumann, 2018). Moreover, according to this theory, emerging powers that are satisfied with the general rules of the world order builds the necessary atmosphere for sustaining the "status quo". The hegemon achieves this goal "either

through diplomacy, coercion or persuasion” (Goldstein, 2005: 83). Hegemonic stability includes also a security component because the hegemon ensures the public good of international stability as long as the distribution of gains does not damage its own interior security (Curran, Eckhardt and Lee, 2020: 257). Hegemonic stability theory, diverges with the deterministic views to global hegemony since it emphasizes the contingent features of the relationship between hegemon powers and their world order (Ikenberry and Nexon, 2019:416).

Moreover, the hegemonic powers tend to set the rules of the game, namely they give way to higher status and prestige. They pursue these policies with the aim of maintaining an order that serves their interests and values (Ikenberry and Nexon, 2019:402). Kindleberger a famous liberal economist, explains the 'logic of collective goods' on insights from game theory and, particularly, he suggests that international stability is a collective good, because all countries get use of it regardless of their contribution. Actually, medium-sized countries are not likely to prefer participating to the production of this public good, because they are aware of the fact that their individual effort will have only a little effect (Webb and Krasner, 1989:184).

Cooperation during the Covid-19

In the last few years as USA's share of world GDP has declined from 23 % to under 15 %, China's share has increased from about 4 per cent to over 19 per cent. However, USA's GDP still remains well ahead of China (Viola, 2020: 28). As USA continue to exert important structural power that can not be undone by the success of alternative economies, in terms of military power, it is still an outspending power when compared with the other emerging powers (Viola, 2020: 28). In fact, during the pandemic the increasing number of states available for global cooperation has gained importance regarding their effect on the hegemon's strategies since it increases the diversity of interests and convictions that should be discussed.

Actually, since the World War Two, the development of a neo-liberal tendencies within a differentiating global field of elite consensus has shaped the hegemonic structure of the world order (Carroll and Carson, 2003:70). In fact, the rising powers have various and conflicting interests, preferences, and convictions in comparison to USA and its traditional G7 partners. Their particular interests regarding economic development, liberalization, human rights and external intervention diverge among themselves. Actually, the power shift creates a dilemma for the hegemon. On the one hand, the hegemon powers want rising powers achieve their interests when they are important for cooperation on a specific issue. On the one hand, involving in such diversified interests in decision-making tends to decrease the leverage of the hegemon in attaining its own preferences (Viola, 2020: 28). Moreover, poverty is falling in many economies, including China and India making things more complicated for the hegemon.

In theory, the hegemonic as in case with the USA has a tremendous power, making unilateralism the only option. Unilateralism assumes that the USA can give up cooperation altogether and focus on its own interests (Viola, 2020: 28). Actually, USA tends to defend American hegemony at any cost (Taşkinsoy, 2020:2). America's so-called liberal and egalitarian order predicted global weaknesses and contributed to universal values, but in practice it was only regional covering Western Europe and East Asia (Mastanduno, 2019:480). When we turn our lens to current situations the US is still considered as a very significant country economically and technologically. Actually, the US is the most powerful military power with around 6,000 nuclear warheads, 800 military bases, however it is no longer the sole dominant economic or technological power. The European Union and China are about the same size economically as America (Sachs, 2020:2)

The COVID-19 has started a geopolitical conflict regarding the hegemon of the world (Gauttam, Singh and Kaur, 2020: 319). In fact, health diplomacy is an important component of foreign policies of hegemons to expand their impact across the world (Gauttam, Singh and Kaur, 2020: 318). While China is accepted as responsible for the outbreak of the pandemic, on one hand, it has used the pandemic against the USA by using it as a soft power tool to expand its geopolitical power (Gauttam, Singh and Kaur, 2020: 318). In contrast, the USA and many European countries were imprisoned in the epidemic and had serious difficulties in dealing with the epidemic. They lived problems in dealing with the pandemic locally and globally (Gauttam, Singh and Kaur, 2020: 318).

The COVID-19 pandemic crisis created a strategic advantage for China to increase its hegemonic power through its health diplomacy as a soft power tool. Its health politics created an image for China making itself easily project as a benevolent leader in many countries (Gauttam, Singh and Kaur, 2020: 319). On the other side of the madalion, things have been much more difficult in the USA. The pandemic has created a mass fear regarding the cost of healthcare in USA. Many people have lost their job, and as a result, their health insurance (Hellman 2020). Unfortunately, healthcare in the USA is a privilege for those that can afford private health insurance (Haiphong, 2020:203).

In fact, things could have been much more easier and comfortable for the world if the two important powers, namely, China and the USA could have cooperated during the struggle with the pandemic. World Health Organization tried to encourage the world to finance the struggle with the pandemic and to agree upon a common initiative to develop Covid-19 vaccine. As Toosi and Bertrand (2020) explains, although European countries agreed to contribute, neither the U.S. nor China agreed to take part at this struggle. Most of the world powers preferred to develop their own vaccine with fears of a vaccine war. As states raced to develop a vaccine for themselves that the would not share with others

According to Busby (2020) as structural theories suggest, the international system is anarchic, In other words there is no overarching state protecting other states from threats. Actually, the states should take care of themselves, they should take action to protect their own people i from harms such as diseases and crises. What China and the USA embraces as an international health policy during the pandemic exactly overlaps with Busby's approach.

Actually, the potential losses from the Covid-19 pandemics revealed that these kind of crises creates a relatively benign space for international cooperation. According to game theory, global health diplomacy historically encompassed "harmony" wherein different states are incentivized to help each other, when the joint gains of cooperation and the risks of non-cooperation are considered. This creates the baseline for the absence of cooperation on COVID-19 struggle. Key powers in this struggle view the health crisis more as a source of conflict and contestation, where they care more about their own relative position to others, more akin to a "deadlock" or "prisoner's dilemma" where cooperation is impossible or severely constrained. While that may true, it is less clear that the international system is sending strong signals for states to interpret the crisis this way.

Global health, as game theory puts it, has historically been a game of "harmony" in which countries are more encouraged to cooperate with each other, given the common gains of cooperation and the devastating risks of non-cooperation. This makes it even more interesting that there is no strong cooperation on COVID-19. Key players may see this health crisis more

as a source of conflict and contention, wherein they can focus on their relative position in the World hegemonic order (Busby, 2020: 4).

Hegemonic Stability Theory: Covid-19 Example

As Allan, Vucetic and Hopf (2018) posits, currently, international hegemonic structure is designed not only according to material power but also according to the distribution of identity across the dominant powers. Actually, the distribution of identity explains a system-level barrier to a Chinese hegemonic succession. However their data revealed that there is mass-level dissatisfaction regarding neoliberal capitalist markets which may be harnessed to social democratic and populist counter hegemonic coalitions.

On the one hand, according to Ranasinghe and Li (2017), geopolitics and manipulative attempts regarding cultural matters give way to transition of cultural hegemony. It moves from former colonial hegemony to newly emerging Asian Powers making hegemonic stability more fragile. Gramsci (1985) posits that the dominant powers maintain their power through the use of cultural institutions establishing the approval of the subaltern classes and countries. In other words, instead of using coercion, hegemony develops a hegemonic culture through the use of ideology for manipulating others into accepting their superior power. Hegemonic orders reveal the interests and values of the powerful countries and reflect an asymmetrical power (Mastanduno, 2019:480). In fact, culture is an efficient tool of control when compared to the use of physical force and coercion (El Aidi, and Yechouti, 2017). As to El Aidi and Yechouti (2017) in order to control a group, controlling their culture is a useful tool of self-definition in relationship to other groups or cultures and it is a good mechanism for building hegemonic power on them. In this point Jackson (2018) also claims that hegemony exerts its power on other cultures through a self-presentation as universal. It creates an impression of being very inclusive. That is why, since the aftermath of the cold war, US policymakers posited that if they make the other cultures “more like us,” these alternative powers on all over the world would not have the tendency to mount revisionist challenges (Mastanduno, 2019:479). Actually, America's so-called liberal and egalitarian approach gave way to universal values, but in ~~reality~~ **reality it** was limited and regional (Mastanduno, 2019:480).

The pandemic has changed the nature of hegemonic struggle among main players and their ways of conduct with the other nations. In fact, the pandemic forces governments to actively evaluate risks that may interfere with their potential to protect their people (Strange, 2020). COVID-19 should be considered as both a demand and a supply shock. In order to ensure sustainability in their interior processes, after the outbreak of the Covid-19, compulsorily, governments began to change their strategies from near-zero inventories to increasing resilience but also costs (Javorcik, 2020). As to many experts, the pandemic can create spillover effects throughout supply chains, and trade-dependent countries are more likely to be negatively affected (Curran, Eckhardt and Lee, 2020:254). The pandemic increases the fragility of the world trading system (Bown and Keynes, 2020). On the one hand, the intensifying USA-China trade conflicts and rivalry further weakens the confidence in the world trading system.

Furthermore, the pandemic has some specific effects on US hegemony. According to Norrlöf (2020), COVID-19 triggered the decline of US hegemony. The pandemic threatened USA's hegemony about USA's capabilities and leadership, that are deeply shaken. Actually before the Covid-19 crises, effects of 2007 financial crisis; the rise of new hegemony in other geographies; decline of western capitalist values; failures of liberal economy has contributed to a new multipolar hegemonic order (Norrlöf, 2020: 1281) making China and many other emerging powers become effective on the World political balance.

While the US has spent enormous resources on keeping American citizens safe, it has avoided spending far less on health care services and social safety needs. This failure has given way to long-term problems and dissatisfactions between winners and losers of globalization, creating risk for the hegemony (Norrlöf, 2020: 1290). During the pandemic we can talk about retreat from embedded liberalism which encompasses an agreement between two desirable but conflicting goals. Actually, the retreat from 'embedded liberalism' did not originate with the Trump administration. However, Trump administration increased these inclinations in many areas including health by lowering the amounts of funds for the Centers for Disease Control and Prevention (Norrlöf, 2020: 1290). Actually during the President Trump's administration his selfish "America First" policies and their spinoff actions have impoverished the economies of Iran, China, Russia, Turkey and many other countries (Taskinsoy, 2020:2).

Historically, American exceptionalism was the guiding ideology of the USA's imperialist hegemonic strategy since the nation's inception (Haiphong, 2020: 200). American exceptionalism assumes that human history reveals a linear progression towards civilization's higher stages. According to this view, USA is on the best and most advanced stage of Western civilization (Haiphong, 2020: 200). Democracy and freedom are considered as basic elements make USA an exceptional country. However these values also have rendered in service of the dominant economic policy of America, namely; capitalism and imperialism (Haiphong, 2020: 200). Unfortunately USA have wielded American exceptionalism for promoting expansionism in the name of dispersing democracy (Haiphong, 2020: 202). American exceptionalism universalizes capitalist ideals, through which it erases and mystifies the relations of power creating US capitalism and imperialism.

American hegemony is parallel with dollar's hegemony. In other words, dollar's hegemony is the sign of American hegemony. The dollar's hegemony was officially recognized for the first time at the 1944 Bretton Woods Conference; In the post-WWII era, the hegemon used currency as an anchor to provide global liquidity, essentially to trigger a hegemonic stability that promotes unlimited access to capital markets and free cross-border exchange of goods and capital. But this delightful prolonged 'exorbitant privilege' transformed the United States into an 'anarchic Hobbesian' whose hegemonic status has always been reinforced by the abuse of military power and sanctionary power (Taskinsoy, 2020:2).

The end of the Cold War, 1989, had given way to the emergence of the United States as the predominant hegemon in the international system (Fayyaz and Malik, 2020: 72). Soon after the collapse of the USSR and the arrival of a unipolar hegemony, the world came across a series of crises that western countries struggled to handle and China emerged as challenging power (Dunford and Qi, 2020:1). The rise of China economically has transformed the world economy and directed a threat to the US hegemony (Fayyaz and Malik, 2020: 72). Actually, China's rise is closely related to latecomer advantage in a wave of globalization after 1970s (Dunford and Qi, 2020:1). Drezner (2019) also claims that in response to the historically, we can see an avoidance in the US regarding global cooperation. The US increasingly refused to sign UN treaties and protocols. For example; The US Senate refused to sign the treaty regarding Climate Change in 1992. The US refused to sign countless other international treaties, including the International Criminal Court, the Convention on Biological Diversity, and the UN Law of the Sea (Sachs, 2020:1). Moreover, Trump has also refused to collaborate almost every multilateral initiative of recent years. For example; The US is the only country pulling out of the Paris Climate Agreement and the Iran nuclear agreement. (Sachs, 2020:2).

Covid-19 and Hegemony

When we turn back to current crises we can see that, as Dunford and Qi (2020) suggest, the COVID-19 pandemic has made us witness many examples of liberal capitalist failure. Despite the tendency to protect western hegemony and capitalist world order, the COVID-19 outbreak, a shift in the center of economic success to Asia, has contributed to the development of a multipolar world and will accelerate and intensify current trends towards a new world order. The pandemic has caused intensification of geopolitical and geo-economic competition between the United States of America (USA), China and the Russian Federation (RF).

During the Covid-19 pandemic a decline in US hegemony a degree of de-Americanization has been witnessed owing to the relative decline in US economy. On the other hand, US has failed to contain the pandemic at home, with more than 500,000 loses (Sachs, 2020:1). On the one hand, there seems to be a general problem about the hegemonies including both US and China. Rather than cooperating with each other in order to contain and respond to the common threat, to the Covid-19, the world's leading powers, the United States and China, blamed each other about the origins of the illness (Busby, 2020:1). For instance; actually, in the initial period of the pandemic the World Health Organization (WHO) struggled to get permission to enter China to examine the problem (Busby, 2020:1). When the past cooperation between major powers to mobilize and eradicate smallpox and HIV/AIDS are considered, the limited cooperation and lack of US leadership during the Covid-19 are really puzzling (Busby, 2020:1).

On the one hand, it is difficult to expect a clear effect of the ongoing pandemic owing to uncertainty. A widely expected response to the pandemic is the upsurge of nationalism that can be reinforced by the crisis (Gülseven, 2021:41). In that point, supporting this view, Goode et al. (2020) examined societal responses to the perceived threats to ontological security in the US, UK, China and Russia and revealed how anxieties and everyday actions during the pandemic can become related with nationalist tropes about unity and sovereignty.

According to Dunford and Qi (2020) outcomes of Covid-19 crises has the potential to include a shift in the centre of the global system towards Asia and the establishment of a multi-polar system. The pandemic increased the geopolitical and economic competition among the US, China and the Russia. Choi (2020) suggest that, The BRICS summit has been an important designator of changing hegemonic balance. In this summit emerging powers have cooperated on COVID-19 vaccines. Russia called for an alliance in the mass production and the use of its vaccine, Sputnik V, while China has promised to provide its own. These developments showed Russia and China are attempting to expand their power through vaccine diplomacy.

As Choi (2020) suggest COVID-19 vaccine race has become a tool for power maximization. Actually, Covid-19 has undermined the USA's military capabilities and showed that from than on vaccine development is the most significant way of achieving hegemony. During the Trump Administration attacks on the global system have been doubled. The US has withdrawn from the World Health Organization. It was some kind of a kind of punishment for WHO relations with China (Sachs, 2020:1). Actually, Trump has done the seemingly unimaginable: cutting o American funding to the WHO in the middle of the pandemic whicjh is accepted as too pro-Chinese by American authorities (Sachs, 2020:4) which was a factor lowering USA'a prestige on the eyes of the World.

Discussion

Crisis times are important owing to the challenge they create for the hegemon to behave responsibly and organize states to solve collective problems. Actually, the pandemic has

increased the need to increase insight on how to lead effectively in times of crises (Contreras, Baykal and Abid, 2020:8). Hence, hegemonic stability theory makes us expect the hegemon to mitigate the dangerous long-term impacts of COVID-19 on other countries and lead the process effectively (Norrlöf, 2020: 1290). Achieving global coordination is difficult enough at the best of times and during a crisis it may be considered even impossible (Akhvlediani et al., 2020). During the pandemic China has seemed to make the best use of its health diplomacy in order to expand its geopolitical influence on all over the world, whereas the USA' and European countries' roles and reciprocity was delayed and inert (Gauttam, Singh and Kaur, 2020: 318).

The outbreak of the pandemic has affected both the world healthcare system and also the post-COVID geopolitical world order (Gauttam et al., 2020:319). In that point, Salvati (2021) suggests that the low capacity of European Union's international bodies to exercise the function of resource extraction is significant for creating an autonomous, supranational response regarding the pandemic crisis. This lack of power and intention deprives the EU of the advantage to have a political act enabling deployment of quick and effective instruments that are necessary to absorb internal and external shocks. The fierce competition between the Commission and the governments about the instruments to use to manage the pandemic crisis, have revealed the unrealistic feature of the state-like approach pursued by supranational actors (Fabbrini 2019: 489). This reveals that when the EU requires focusing more on core state powers for resolving significant matters, members often prefer to behave keener to develop international bodies and tools rather than accepting the greater effect and authority of supranational actors. This diminished ability of the supranational institutions in playing leadership role in the political arena while combatting with crisis, leaves the significant decisions to be taken by means of intergovernmental agreements which are not widely accepted enough (Salvati, 2021:16).

The tendency to disintegrate on the side of European Union and the relative decline of US and occurrence of emerging Powers will continue to alter hegemonic order of the World after the pandemic. In time the center of global economic gravity is accepted to change and move to Asia, and a new strategic global order will occur (Mahbubani, 2020). Actually, Mahbubani is not the only one predicting this global reordering. In *The Rise and Fall of the Great Powers*, Kennedy (1987) had also anticipated the relative decline of US due to uneven rates of growth and technological and organizational innovation.

Conclusion

The American exceptionalism is unmasked during the COVID-19. The USA's COVID-19 response showed that freedom and democracy are narrowly applied within the framework of a class society. The principles of American hegemony and benefits of US hegemony are largely exist exclusively for the rich and more accurately pertain to capital's ability to accumulate private profit regardless of the international consequences. The freedom and democracy that the rich enjoys in the US comes at the direct expense of a large portion of the human population (Haiphong, 2020: 207). Actually after 1980s, the US hegemony has been exposed to challengers to the American-led order, such as Russia and China owing to the declining share of the US in the world economy (Sachs, 2020:3).

It is advocated that the countries of the world would be in a better position financially to fight against the coronavirus if the United States had not strained many economies with its political and economic policies that have been causing instability since 2016 (Taskinsoy, 2020:2). In

fact, the avoidance of hegemon power to lead the struggle against the pandemic has created an atmosphere that give greater strategic power to emerging powers including the China although it was considered as the main responsible of the birth of the pandemic at the initial stage of the illness.

Undoubtedly, this process will give birth to considerable transitions in the world hegemonic structure. Unfortunately, this process has turned into their own regional crisis management instead of the hegemonic powers uniting and fighting the pandemic in favor of the whole world, which has made the hegemon power before the pandemic questionable. In this process, countries that act equitably in the fight against the pandemic and that can continue their economic development by turning the crisis into an opportunity, are disrupting the hegemonic balance in favor of emerging forces and weakening the US.

Further Research

In further studies the economic effects of the pandemic between countries in different economic zones can be examined. The social, political and economic effects of the change in the hegemonic structure due to the pandemic on countries with different economic power can be examined. In addition, the social, psychological and economic effects of the changing hegemonic structure on the citizens of the hegemonic powers can be examined.

References

Acar, A. C. Effects of COVID-19 Crisis on Employment and Working Arrangements. *Reflections on the Pandemic*, 463.

Akhvlediani, T., Ali, S. M., Angus, D. C., Arabi, Y. M., Ashraf, S., Baillie, J. K., ... & Fletcher, T. (2020). Global outbreak research: harmony not hegemony. *The Lancet Infectious Diseases*, 20(7), 770-772.

Allan, B. B., Vucetic, S., & Hopf, T. (2018). The distribution of identity and the future of international order: China's hegemonic prospects. *International Organization*, 72(4), 839-869.

Baykal, E. (2020a). Covid-19 Bağlamında Psikolojik Dayanıklılık, Kaygı ve Yaşam Doyum İlişkisi. *International Journal of Social and Economic Sciences*, 10(2), 68-80.

Baykal, E. (2020b). Boosting Resilience through Spiritual Well-being: COVID-19 Example. *Bussecon Review of Social Sciences (2687-2285)*, 2(4), 18-25.

Baykal, E. (2020c). Boosting Resilience through Spiritual Well-being: COVID-19 Example. *Bussecon Review of Social Sciences (2687-2285)*, 2(4), 18-25.

Belic, J., & Miklosi, Z. (2020). Cosmopolitanism and unipolarity: the theory of hegemonic transition. *Critical Review of International Social and Political Philosophy*, 1-23.

Brooks, S. G. and Wohlforth, W. C. (2008). *World Out of Balance: International Relations and the Challenge of American Primacy*. Princeton: Princeton University Press.

- Busby, J. W. (2020). Understanding the anemic global response to COVID-19. *Journal of health politics, policy and law*, 45(6), 1013-1021.
- Carroll, W. (2007). Hegemony and counter-hegemony in a global field. *Studies in Social Justice*, 1(1), 36-66.
- Carroll, W. K., & Carson, C. (2003). Forging a new hegemony? The role of transnational policy groups in the network and discourses of global corporate governance. *journal of world-systems research*, 9(1), 67-102.
- Choi, S. H. (2020) How the Pandemic Undermined US Hegemony in Asia-Pacific: The COVID-19 Vaccine War and the South China Sea.
- Contreras, F., Baykal, E., & Abid, G. (2020). E-leadership and teleworking in times of COVID-19 and beyond: what we know and where do we go. *Frontiers in Psychology*, 11, 3484.
- Curran, L., Eckhardt, J., & Lee, J. (2021). The trade policy response to COVID-19 and its implications for international business. *critical perspectives on international business*.
- Drezner, D. W. (2019). Counter-hegemonic strategies in the global economy. *Security Studies*, 28(3), 505-531.
- Dunford, M., & Qi, B. (2020). Global reset: COVID-19, systemic rivalry and the global order. *Research in Globalization*, 2, 100021.
- El Aidi, A., & Yechouti, Y. (2017). Antonio Gramsci's theory of cultural hegemony in Edward Said's orientalism. *Galaxy: International Multidisciplinary Research Journal*, 6(5), 1-9.
- Fabbrini, S. 2019. Constructing and de-constructing the European political identity: The contradictory logic of the EU's institutional system. *Comparative European Politics* 17 (4): 477–490.
- Fayyaz, S., & Malik, S. (2020). Question of US Hegemony and COVID-19 Pandemic. *Global Political Review*, 1, 72-83.
- Gauttam, P., Singh, B., & Kaur, J. (2020). COVID-19 and Chinese Global Health Diplomacy: Geopolitical Opportunity for China's Hegemony?. *Millennial Asia*, 11(3), 318-340.
- Goldstein, J. S. (2005). *International relations*. Pearson-Longman.
- Goode, J., D. Stroup, and E. Gaufman. 2020. Everyday Nationalism in Unsettled Times: In Search of Normality during Pandemic. *Nationalities Papers*. <https://doi.org/10.1017/nps.2020.40>
- Gramsci, Antonio.(1985)“Selections from Cultural Writings”. Ed. David Forgacs and Geoffrey
- Grundy, C. (2012). What is the Difference Between a Realist and a Gramscian Understanding of Hegemony. *Retrieved February, 20, 2017*.

Gülseven, E. (2021). Identity, Nationalism and the Response of Turkey to COVID-19 Pandemic. *Chinese Political Science Review*, 6(1), 40-62.

Haiphong, D. (2020). The Great Unmasking: American Exceptionalism in the Age of COVID-19. *International Critical Thought*, 10(2), 200-213.

Hellman, J. (2020). Coronavirus Double Whammy: Unemployed and Uninsured. The Hill, April 9. Accessed April 21, 2020. <https://thehill.com/policy/healthcare/491914-coronavirus-double-whammy-unemployed-and-uninsured>.

Hussain, M. (2021). Reimagining the New World Order Post-Covid-19. *Qubahan Academic Journal*, 1(1), 5-10.

Ikenberry, G. J., & Nexon, D. H. (2019). Hegemony studies 3.0: The dynamics of hegemonic orders.

Jackson, P. A. (2018). Space, theory, and hegemony: the dual crises of Asian area studies and cultural studies. *Sojourn: Journal of Social Issues in Southeast Asia*, 33(S), S199-S241.

Jones, E. 2012. The JCMS annual review lecture: European crisis, European solidarity. *Journal of Common Market Studies* 50: 53–67.

Li, H., Hameed, J., Khuhro, R. A., Albasher, G., Alqahtani, W., Sadiq, M. W., & Wu, T. (2020). The impact of the economic corridor on economic stability: a double mediating role of environmental sustainability and sustainable development under the exceptional circumstances of COVID-19. *Frontiers in Psychology*, 11.

Mastanduno, M. (2019). Partner politics: Russia, China, and the challenge of extending US hegemony after the Cold War. *Security Studies*, 28(3), 479-504.

Matera, P. (2020). Under hegemonic pressure: 2018 American sanctions against Iran and Turkey's response. *Digest of Middle East Studies*, 29(2), 183-199.

Nexon, D. H., & Neumann, I. B. (2018). Hegemonic-order theory: A field-theoretic account. *European Journal of International Relations*, 24(3), 662-686.

Norrlöf, C. (2020). Is COVID-19 the end of US hegemony? Public bads, leadership failures and monetary hegemony. *International Affairs*, 96(5), 1281-1303.

Nowell-Smith. Trans. William Boelhower. Cambridge: Harvard University Press, 1985. Print.

Ranasinghe, R., & Li, C. (2017). Dimensions of mobilities, tourism and transition of cultural hegemony: A qualitative inquiry from Sri Lanka. *International Journal of Tourism Anthropology*, 6(1), 21-40.

Sachs, J. D. (2020). COVID-19 and Multilateralism. *Horizons: Journal of International Relations and Sustainable Development*, (16), 30-39.

Salvati, E. (2021). Crisis and intergovernmental retrenchment in the European Union? Framing the EU's answer to the COVID-19 pandemic. *Chinese Political Science Review*, 6(1), 1-19.

Schmidt, B. (2018). Hegemony: A conceptual and theoretical analysis. *DOC Research Institute*.

Silahtaroglu, G., Baykal, E., & Canbolat, Z. N. (2020). Weekly Emotional Changes Amidst COVID-19: Turkish Experience. *Ekonomi İşletme ve Maliye Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 280-304.

Taskinsoy, J. (2020). Diminishing Dollar Hegemony: What Wars and Sanctions Failed to Accomplish, COVID-19 Has. *COVID-19 Has (April 7, 2020)*.

Toosi, Nahal, and Natasha Bertrand. 2020. "Fears Rise That Trump Will Incite a Global Vaccine Brawl." *Politico*, May 3. <https://www.politico.com/news/2020/05/03/coronavirus-vaccine-trump-world-brawl-230142>.

Viola, L. A. (2020). US Strategies of Institutional Adaptation in the Face of Hegemonic Decline. *Global Policy*, 11, 28-39.

Webb, M. C., & Krasner, S. D. (1989). Hegemonic stability theory: An empirical assessment. *Review of International Studies*, 15(2), 183-198.

